

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

V jednoduchosti je síla

Milí farníci, před nedávnem jsem se setkal u rozpadlé kamenné zdi s kameníkem a ujišťoval jsem ho, že všechny velké kameny dáme stranou, aby je mohl opět použít. On však jako by mě ani neposlouchal, vybíral ze zdi pouze ty malé a pak mi řekl, že nejdůležitější jsou právě tyto. Jinak že zeď není nejen celistvá a pěkná, ale není hlavně soudržná.

Dále jsem se setkal s moudrým člověkem, který byl přesvědčen o tom, že každý má začít na svém prostoru v malých věcech, u sebe v duši, doma, na své zahrádce, na svém pozemku, ve své práci, dělat to nejlepší, co umí. Přispívá tak ke všeobecnému dobru víc, než kdyby chtěl rovnou zachránit celý svět.

Pak jsem v Itálii, kde jsem pobýval čtrnáct dní v klášteře, vnímal, že pokrok nebo posun k lepšímu v duchovním životě je jediné možné v jednoduchosti. Pokud se držíme staletými ověřených jistot a u sebe začneme v jednoduchých, avšak důsledně dodržovaných malých krůčcích, je jisté, že po čase vnímáme pomalý, ale zřetelný posun.

A toto všechno završila slova podobenství o hořčičném semínku, které je tak malinké..., že když se ujme, vyrostе strom, v jehož větvích hnízdí ptáci. *Ježíš řekl: „je menší než všechna semena na zemi; ale když je zaseto, vzejde, přerůstá všechny byliny a vyhání tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jejích stínu“* (srov. Mk 4, 26,27).

Setkání u rozpadlé zdi, pobyt v klášteře a slova podobenství se mi během poslední doby vybavila už několikrát, a jak praví duchovní zkušenost, musí to jistě něco znamenat.

Náš život se mnohdy podobá takové kamenné zdi, jak se o ní zmiňuji v úvodu, a pokud chceme něco vystavět, je třeba hodně malých kamínků, krůčků, drobné práce, která velkou zeď postaví a drží pevně. Tato pevnost a vytrvalost v malých věcech nás dovede k tak potřebné spokojenosti. Přeji nám, ať se nám to s Boží pomocí daří tam, kde zrovna jsme. V našem osobním životě, v rodině, ve farnosti.

P. Kamil

ZMĚNA USTANOVENÍ

Vhledem k potřebám naší pražské arcidiecéze jsem byl po projednání v kněžské radě, z rozhodnutí pana kardinála Dominika Duky a po oznámení generálním vikářem Mons. Zdenkem Wasserbauerem, ustanoven od 1. července 2016 ve farnosti Odolena Voda.

Po sedmi letech mého působení ve zdejší uhlířskojanovické farnosti nastal čas změny pro mě osobně i pro farnost.

Mým nástupcem bude P. Michal Procházka, který doposud působil ve farnosti Stará Boleslav.

Během měsíce června bude jistě příležitost se společně potkat a za vše dobré poděkovat, a to buď v Komunitním centru sv. Jiljí, při bohoslužbě v našich kostelích, či jinde. Především však při farním dnu, který je naplánován na nedělní odpoledne 19. června.

Jsem vděčný, že jsem ve zdejší farnosti mohl působit a musím s potěšením říci, že jsem zde byl rád.

P. Michal Procházka, jak věřím, bude mým dobrým nástupcem, a tak jako jsem mohl čerpat inspiraci z dobrého působení mých předchůdců, bude moci, byť samozřejmě po svém, na mou službu navázat.

P. Kamil

Sám jsem nedělal nic dobrého

méně ani více.

To jen Anděl rozdával přes moje ruce.

Také milovat jsem neuměl

věrně ani nevěrně.

Někdo lepší miloval skrze mě.

Dogmatům jsem nerozuměl

ráno, v poledne, v noci.

Věřím, že mi odpustíš,

až mi zavřeš oči.

Jan Twardowski, kněz a básník

ROZHOVOR S PANEM FARÁŘEM P. KÁMILEM VRZÁLEM

V úplně prvním čísle tohoto časopisu, který jste „uvedl v život“ v září 2009, jste se nám představil. Po sedmi letech odcházíte. Na co budete rád vzpomínat, co se Vám, podle Vás, podařilo? Není toho málo.

Jistě budu rád vzpomínat na celou farnost, lidi z farnosti, jednotlivá místa, kostely i celý zdejší kraj. Na putování do jednotlivých kostelů nazvané Cesta sedmi kostelů. Bylo to pro mě vždy inspirativní, pomáhalo mi to poznávat lidi a místa naší farnosti. Co se mi podařilo? Mým úkolem v této farnosti bylo postarat se o využití nově vybudovaného Komunitního centra sv. Jiljí. To se, myslím, naplňuje. Konají se zde přednášky, výstavy, programy pro školy, probíhají různá setkání, lidi se schází k modlitbě (zvláště breviáře), v rámci mateřského centra Uhlíček se zde schází maminky s dětmi atd.

Jistě, jako každému, se i vám nepodařilo uskutečnit všechny své představy...

Představy, které se měly naplnit, se naplnily. Ovšem má snaha, aby se farnost chápala jako jedna, to se nestalo a myslím, že to bude ještě delší proces. Uhlířskojanovická farnost je mladá, vznikla před jedenácti lety sloučením deseti farností, jsme tedy na začátku tohoto společného farního života.

Každý začátek je těžký, ulehčí vám ho zkušenosti, které jste zde získal?

Každý začátek je těžký, ale je to zároveň i impuls. Mohu sice využít zkušenosti, které jsem zde získal, zároveň ne vždy se dobře začíná. Největší sílu a nadšení má pochopitelně člověk na počátku svého působení, pro mě to byla tato farnost. Mnoho věcí jsem s velkým nasazením začínal a rozjížděl. To už v příštích farnostech, právě na základě těch zkušeností, nebude. Budu zdrženlivější.

Co nám, farníkům, řeknete na rozloučenou?

Byl jsem tady moc rád, jako kněz i člověk. Přeji všem, aby prožívání života víry nás vedlo blíž k Pánu Bohu. To, myslím, nás bude i nadále spojoval.

Dále vám farníkům, ale i sobě přeji, ať neztrácíme smysl pro humor, ať dokážeme mít nadhled a velkorysost, i když vše není podle našich představ.

Děkuji za rozhovor a všechny oběti, které jste za nás přinášel. Při pohledu na Vaše jablůnky budeme vzpomínat.

Marie Horáčková

Od dubna v KC probíhá výstava ručně malovaných ikon Larisy Nobilisové. V neděli 5. června od 16 h jste srdečně zváni na setkání s autorkou, při kterém se budete moci dozvědět více o historii psaní ikon, ale především si vyzkoušet malbu vaječné techniky.

PODĚKOVÁNÍ

Myslíme si, že nám přísluší, abychom jako Pátečníci poděkovali P. Kamilovi za čas, který nám věnoval, dal nám možnost, abychom se scházeli. Byla to hezká a obohacující setkávání. Poznali jsme se jednak blíže navzájem, vstupovali, často poprvé v životě, do opuštěných kostelů naší farnosti. Měli jsme „generální štáb“, který se snažil, abychom získali přehled o válkách dávných i současných, instruktorku na obor ruční práce, výtvarnici, řidičku, kterou respektovala i policie, režisérku, která se snažila o naše uplatnění na „prknech, která znamenají svět“, za což jsme byli odměněni i krásným dopisem prof. Pitřhy.

A při těchto setkáních nám P. Kamil ukazoval tu správnou cestu, kterou máme v životě jít, a povzbuzoval v sebedůvěře. Podle jeho slov každý za sebou zanechává svou stopu a my Vám, Pater, děkujeme za ty Vámi zanechané stopy.

Vaši Pátečníci

+++

Dovolte mi, abych vyjádřila své pocity nad odchodem našeho pana faráře Kamila Vrzala. Působí v naší velké farnosti již sedm roků a za tu dobu nás vedl cestou příkladnou, poctivou a čestnou. Proto si získal uznání od řady lidí dospělých i dětí. Je našim duchovním průvodcem pro dny hezké, ale také pro dny těžké. Má na starosti devatenáct kostelů, které se pod jeho vedením postupně

nejen opravovaly, jak činili jeho předchůdci, ale jeho velkou snahou bylo zvláště dlouhodobě zavřené kostely otevírat a zpřístupňovat lidem.

My farníci jsme zapojeni do putování Cesty sedmi kostelů, kdy ke vzdálenějším kostelům putujeme pěšky několik kilometrů, nebo na kole či auty. Za jeho působení se také rozzářilo komunitní centrum, sudějovská fara a kaplička s pramenitou dobrou vodou od sv. Anny. Vedl ke svátosti křtu spoustu dětí, které na tyto krásné zážitky budou vzpomínat po celý život. Loni měl výročí desetileté kněžské služby. Mši svatou sloužil ve Svatováclavské kapli pražské katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, kam nás také pozval. V hojném počtu jsme mu slavnostně poblahopřáli. Jako památku na toto výročí zasadil před komunitním centrem tři ovocné stromy, které se krásně ujal. Také bych chtěla panu faráři poděkovat za obnovené zvony v kostelíčkách a kapličkách. Děkujeme za páteční setkávání s panem farářem, paní Jájou Trojanovou a námi seniory. Na těchto setkáních jsme byli zapojeni do příběhu

sv. Cyrila a Metoděje a s tímto příběhem, který jsme si společně nacvičili, jsme vystupovali na Velehradě, kde byl přítomný P. Piřha, a byli jsme od něho vyznamenáni. Další příběh, kterému jsme se věnovali, byla legenda o sv. Ludmile a sv. Václavovi, který jsme předvedli v Sudějově u kostela sv. Anny.

V tomto Svatém roku milosrdenství přejí P. Kamilovi hodně Boží ochrany a pevné zdraví v jeho někdy náročné službě. Děkuji za sebe a za Pátečníky.

Marie Kehárová

CESTA PO ROCE OPĚT ZAMÍŘILA DO ŽÍŠOVA

Dne 9. dubna 2016 se v Žišově konala Cesta sedmi kostelů. Do již jmenované vesnice dorazil kardinál Miloslav Vlk. Pan kardinál nebyl v Žišově poprvé, byl tu i minulý rok. Téma kázání bylo, že lidé se mají vracet ke svým kořenům. Myslím, že je to dobré se vrátit tam, odkud pocházíme. Hlavním tématem Cesty v Žišově byly „Zvony“. Líbilo se mi, že kostel byl zaplněný a že tam byly i malé děti. Celkový dojem z této události mám dobrý. Pan kardinál je velice milý a ochotný.

Káťa Procházková

PONOŽKY PRO PANA KARDINÁLA

V dubnu jsme s Cestou sedmi kostelů putovali do kostela sv. Mikuláše v Žišově. Tématem pro toto putování byla ctnost „jednoduchost“. A v této jednoduché lince se nesla celá pout'. Už u kostelíčka sv. Jiljí jsme si rozdali do dlaně malinké hořčičné semínko s tím, abychom ho opatrovali, protože v jeho jednoduchosti a nepatrnosti je ukryto podle podobenství nebeské království. Hned na počátku ho někteří z nás ztratili nebo hlídali tak pečlivě, že ho záhy nemohli najít. Přineslo nám to po cestě mnoho podnětů k radosti. Další malá jednoduchá příhoda byla před krámkem Makovice, kde na nás čekala Markéta Havrdová a podávala nám košíček se slovy, že je v něm něco, co poutníci určitě na cestě budou potřebovat. V košíku byly tlusté pletené ponožky, které si moje dcera hned dala na ruce, protože tu sobotu byla velká zima. Vesele jsme se odebírali cestou, při které stále někdo hledal a nacházel hořčičné semínko. Ponožky nakonec skončily na nohách mé dcery, která v duchu děkovala Markétě za její nápad. Hřály ji pěkně na nohách. Po přivítání

v kostele se všemi poutníky a pány zvonaři, kteří byli patrony této poutě, jsme počali slavit mši svatou. Pan kardinál měl kázání, ve kterém jednoduše vyprávěl své svědectví víry. Popisoval, jak za totality stále neměl to, po čem toužil, pracoval na místech, která mu byla vnucena, a on se rozhodl zeptat na jedné zásadní pouti svého života: „Bože, co mám dělat? Jak mám rozumět své situaci?“ Odpověď přišla skrze text v Bibli: „*Skleňte se v pokoře před Boží vůlí, nebojte se, přijde Váš čas.*“ A tato slova mu pak po celý život rezonovala v srdci, mnohokrát si na ně vzpomněl a především tehdy, když po mnoha letech v Římě v bazilice sv. Petra přijímal kardinálské svěcení.

Mše se blížila ke konci. Náhle k nám přistoupil P. Kamil, abychom mu podali dárek pro pana kardinála. Jaký dárek? No, ponožky v košíčku. Hrklo v nás! Ty má Zuzka na nohách! Bleskově je sundala, a před požehnáním směřující se pan kardinál už přebíral dárek - ještě teplé ponožky.

Děkujeme všem, kteří putujete po kostelích, je to vždycky nové a krásné. Jednoduché završení nastalo za několik týdnů, kdy před poutí do Hodkova vyrostlo hořčičné semínko v květináči, protože jedna poutnice ho nejen uhlídala, donesla domů, ale také zasadila, a my se můžeme těšit na strom, v němž budou hnízdit ptáci. Děkujeme.

Jája Trojanová

MÁJOVÁ POUŤ CESTY NÁS ZAVEDLA DO HODKOVA

V sobotu 7. května jsme se vypravili v rámci Cesty sedmi kostelů na pouť do

Hodkova. Ve Zbraslavicích v kostele sv. Vavřince nás přivítal P. Stanislav Tomšíček. Provedl nás prostorem a upozornil na zajímavosti a vzácné památky.

Po modlitbě a požehnání jsme vykročili na cestu. Po klesající točité silnici ze Zbraslavic jsme sešli do údolí k „Pančavě“, bývalému mlýnu. Naši pozornost upoutal (pozoruhodný) můstek, který se v malebném oblouku klenul nad potokem tekoucím z lesa ke mlýnu. Místo přímo zvalo k odpočinku. My jsme však pokračovali a vstoupili do příjemného lesního chládku. Cesta v květnové jarní přírodě rychle ubíhala. Před cílem byl, tak jako vždy, nesen dřevěný kříž. Tak jsme došli k hodkovskému kostelíku, zasvěcenému sv. Václavu. Před kostelem nás poutníky přivítal P. Kamil i patroni Cesty manželé Bernard a Berta Šafaříkovi. V kostele nám pak pan Šafařík, potomek rodu Šebků, vyprávěl o svých prarodičích, kteří vlastnili hodkovský zámek. Jeho dědeček bydlel se svou manželkou Ruskou v Petrohradu v bývalém Sovětském Svazu. Po revoluci 1917 mu hrozilo nebezpečí, proto odcestovali spolu tajně zpět do Československa.

Opatřili si veliký kufr, do kterého se oba vešli, a při cestě na několika místech kontrol se do něho schovali. Nakonec šťastně doputovali do cíle.

Při májové pobožnosti jsme zpívali litanie k Panně Marii. Při zpěvu lurdské mariánské písně jsem si vzpomněla na poutě do Lurd a do Medjugorje. Velmi silně jsem to prožívala, byl to pro mě neobyčejně silný duchovní zážitek.

Vrcholem byla účast na mši svaté. Při promluvě se P. Kamil zmínil o ctnosti nevinnosti, která byla tématem této Cesty. Jako symbol nevinnosti nám ukázal kamínek s namalovaným modrým srdíčkem, který dostal ten den od dětí před sudějovskou studánkou. A připomněl nám větu z evangelia: „*Nebudete-li jako děti, nevejdete do Božího království*“.

Po mši svaté nám bylo před kostelem nabídnuto malé občerstvení, které připravili manželé Šafaříkovi.

Tato pouť znamenala pro mě mnoho. Mohu říci, že byla zatím mým nejkrásnějším zážitkem ze všech minulých poutí.

Marie Jirásková

ZPRÁVA O MALÉ ŠKOLE NÁBOŽENSTVÍ

V komunitním centru sv. Jiljí probíhala od 3. 4. do 15. 5. 2016 Malá škola náboženství. Jednalo se o první akci tohoto druhu, kterou naše farnost

uspořádala. Jedinečná byla svým rozsahem, jednalo se o čtyři tříhodinové lekce ve dvoutýdenních intervalech, a také vysokou odbornou úrovní, učitelé byli na slovo vzatí odborníci z Univerzity Karlovy a z Akademie věd ČR.

Škola byla zcela otevřená, studentem se mohl stát kdokoli, nebylo ani nutné se předem zapsat. Zájem byl veliký, na každé lekci bylo kolem čtyřiceti studentů různého věku a obojího pohlaví. Certifikát o absolvování školy mohli získat jen ti, kdo se zúčastnili všech čtyř lekcí, a tuto podmínku splnilo 28 studentů. Ostatní mohli získat upomínkový list. Hojná účast ukazuje, že mnoho z nás touží dozvědět se více o náboženství, ať už jsme věřící a zapojujeme se do náboženského života, nebo ne.

V první lekci Malé školy jsme se seznámili se stručnými dějinami náboženství a s tím, jaká vůbec jsou hlavní světová náboženství, čím se vyznačují, co je spojuje a co odlišuje. Dozvěděli jsme se, jaké jsou zá-

MALÁ ŠKOLA NÁBOŽENSTVÍ

„O čem se v těch knihách vlastně píše?“

Komunitní centrum sv. Jiljí – Farnost Uhlířské Janovice

Cyklus čtyř přednášek pro každého, kdo chce vědět víc...

SESTRA **MALÉ NAHLÉDUTÍ DO DĚJIN NÁBOŽENSTVÍ**
8. 4. 2016 15–18 hod. Strana 146, 174–180
Doc. Dušan Antolík (Dr. Filosofický ústav AV ČR, Ústav dějin a etnologie)

SESTRA **JUDAIISMUS: PÍSNO A TRADICE**
17. 4. 2016 15–18 hod. Východní národ na cestě do minulosti
Prof. Milan Lichner (Ph.D., Filosofický ústav AV ČR, Ústav dějin a etnologie)

SESTRA **KNHY NOVÉHO ZÁKONA**
1. 5. 2016 15–18 hod. Křesťanství a jeho kořeny
Mgr. Hana Havelková (Ph.D., Filosofický ústav AV ČR, Ústav dějin a etnologie)

SESTRA **KORÁN: SVATÁ KNHA ISLÁMU**
15. 5. 2016 15–18 hod. Co je islám a proč?
Doc. Jindřich Štěrba (Ph.D., Filosofický ústav AV ČR, Ústav dějin a etnologie)

kladní znaky náboženství a podle čeho je můžeme třídit. Popsali jsme si, co jsou to náboženství teistická a neteistická, teistická jsme si rozdělili na polyteismus a monoteismus. Poznali jsme pojmy deismus, panteismus i ateismus. Velký zájem byl v diskusi nejen o náboženství pocházející z nám blízkých regionů, ale i o hinduismus, budhismus a o další, pro nás exotické, historické nebo současné náboženské systémy.

Ve druhé lekci jsme se seznámili s judaismem. Dozvěděli jsme se, jak se židovské náboženství utvářelo, hovořili jsme o důležitých meznících v dějinách židovského národa a v neposlední řadě jsme měli možnost diskutovat i o aktuálních aspektech života židovské komunity ve státě Izrael. Naučili jsme se plno nových pojmů a dozvěděli jsme se, proč Tóra a další knihy Tanachu (období našeho Starého zákona) nejsou jediným určujícím textem židovské víry, ale důležitou roli hrají i další, o ně se opírající spisy, Mišna a Talmud, které jsou také předmětem studia židovských učenců.

Třetí lekce byla věnována křesťanství a jeho svatým knihám - No-

vému zákonu. Hovořili jsme o apoštolských listech i o Evangelích. Hlavním hrdinou této lekce byl apoštol Pavel, jehož setkání se vzkříšeným Kristem se stalo opravdovým milníkem pro nás všechny, kdo žijeme v zemích, jejichž kulturu, právo, ekonomiku a filozofii křesťanství zásadním způsobem formovalo. On to byl, kdo víru v Ježíše Krista rozšířil za hranice tehdejšího židovského národa, právě díky němu počet Ježíšových následovníků lavinovitě narůstal. Zabývali jsme se také tím, jaké vlastně bylo původní Ježíšovo učení a jaký byl svět, do kterého je hlásal. Zamysleli jsme se nad zvláštní tajemností původní Ježíšovy zvěsti, o které nemáme žádné přesné zprávy, ale dozvídáme se o ní jen zprostředkovaně ze spisů, které vznikaly desítky let po jeho smrti a zmrtvýchvstání.

Poslední čtvrtá lekce byla věnována islámu. Vyslechli jsme příběh proroka Mohameda. Dozvěděli jsme se, jak vznikl Korán a jak se stalo, že se stal islám vpravdě politickým náboženstvím, nastolujícím nová pravidla fungování lidské společnosti. V diskusi, která se pochopitelně sto-

čila i na současné otázky, jsme naráželi na zásadní problém, tedy na to, že islám, tak jako řada dalších náboženství, nemá ustanovenou žádnou nejvyšší náboženskou autoritu. To přináší možnost široké interpretace Koránu včetně obhajoby nábožensky motivovaného násilí, přestože se většina muslimských učenců a řadových věřících od tohoto násilí distancuje.

Formát školy se dobře osvědčil. Po první vyučovací hodině o délce 45 minut následovala velká přestávka. Během ní se mohli všichni občerstvit čajem, kávou a skvělými sladkými i slanými pokrmy, které obětavě přinášely zejména studentky školy. Veliký dík za ně! Po třicetiminutové přestávce následovala druhá hodina a pak diskuse. Dotazů bylo tolik, že jsme museli diskusi ukončovat, abychom nepřesáhli celkovou určenou dobu tří hodin a aby naši učitelé mohli vůbec odjízďet domů.

Veliké díky patří panu faráři Kamilovi za to, že konání Malé školy náboženství podpořil, Markétě Havrdové za to, že ji zajišťovala po provozní stránce, grafickému studiu Mowshe za zpracování pěkných pla-

kátů a certifikátů, docentu Antalíkovi za podporu a radu při výběru přednášejících a studentům školy za zájem, vzornou docházku a péči o dobré občerstvení. Zdá se, že je vůle po tom, abychom v příštím roce uspořádali druhý ročník této úspěšné vzdělávací akce.

Antonín Martin Havrda

MALÁ ŠKOLA NÁBOŽENSTVÍ

Chtěla bych velmi poděkovat všem přednášejícím Doc. Daliboru Antalíkovi Dr., PhDr. Milanu Lyčkovi, Ph.D., Mgr. Matyáši Havrdovi, Ph.D. a Doc. Pavlu Hoškovi, Th.D. za jejich přednášky v Malé škole náboženství, které se konaly v Komunitním centru sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích. Po vyslechnutí všech témat jsem často byla náhodně oslovována lidmi, abych jim vysvětlila něco z oblasti probíraného. Bylo pro mě radostí, že vím něco navíc, že si dovedu určitá fakta zařadit a chápat jejich souvislosti, že mohu právě v dnešní době vyzdvihnout zajímavé poznatky. Mnoho těch, kterým jsem vše sdělovala, bylo přesvědčeno, že se podobné akce příště také zúčastní.

Bylo příjemné slyšet odborníky, což je osvěžující protiklad k častým zkratkovitým zprávám a tvrzením ze strany nás laiků. Děkuji za ty, kteří obdrželi certifikát, a už se spolu s ostatními těším na příští ročník Malé školy náboženství.

Jája Trojanová

VELIKONOČNÍ SVÁTKY VE FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

Před pěti lety jsem se nabídl P. Kamilu Vrzalovi, jestli bych mohl vypomoci s ministrováním na velikonoční svátky a on mě hned s radostí přivítal. I letos jsem se nabídl. Na Zelený čtvrtek jsem dorazil do Komunitního centra sv. Jiljí a na mši svatou jel do Čestína. V Čestíně byla premiéra umývání nohou učedníkům, všichni muži a chlapci v kostele po kázání sedli na schody či židle před kněžištěm k umývání nohou či rukou. Také jsem přečetl epistolu a nesl kříž v průvodu k Božímu hrobu.

V den Kristova umučení jsme si jako ministranti nacvičili obřady. Mým úkolem bylo dát celebrantovi na ramena vélum při kráčení k Božímu hrobu. Odpoledne před obřady proběhla v sudějovském kostele křížová cesta podle Vojtěcha Kodeta, každou prodlevu mezi jednotlivými zastaveními jsem dvakrát zaklepal klapačkou. Po velkopátečních obřadech ve vymrzlém kostele bylo potřeba probrat něco ohledně sobotní liturgie, tak jsme si šli dát teplý čaj do hospody. Bylo opravdové pokušení dívat se na lidi, kteří si dávali maso a pivo. Přitom jsem si hezky popovídal s kluky Havrdovými a jejich kamarádem Matyášem.

Bílá sobota je mým nejoblíbenějším dnem v roce a i letos jsem se nemohl dočkat. Ráno jsem na chvíli rozjímal u Božího hrobu, poté jel do Čestína nacvičit si ministrování na nejdůležitější mši svaté v roce.

Do Čestína jsme s otcem Kamilem přijeli na jedenáctou hodinu, abychom si na chvíli zdřímli na faře. Po probuzení po třetí hodině jsem se nadopoval energetickým nápojem. Na začátku mše svaté jsem držel zrna na paškál, pak četl čtvrté čtení, zazvonil při radostném Gloria a nalil vodu do kropenky. Po mši svaté ve vymrzlém kostele jsme se přesunuli na faru, kde následovalo pohoštění a teplý čaj.

Velikonoční svátky jsem zakončil ministrováním na mši svaté ve Vavřinci. Těším se zase na příští rok.

Dominik Vavřinec Šipr

JARNÍ DÍLNY V ČESTÍNĚ 2016

Letos se opět konaly v Čestíně velikonoční dílny, na kterých jsem přislíbila účast jako lektorka. Mojí specializací je tvorba figurek, košíčků, ozdob a dekorací z kukuřičného šustí a přírodnin. Této tvorbě se věnuji dlouhá léta. Když jsem byla ještě dost mobilní, účastnila jsem se jako lektorka řadu let workshopů v Praze a také jsem se účastnila vánočních výstav v botanické zahradě Na Slupi nebo na jiných místech.

Na čestínských dílnách jsem byla už vícekrát. I tentokrát jsem si vše pečlivě připravila a těšila jsem se na tu krásnou tvůrčí atmosféru a hojnou účast. Při vstupu bylo jasné, že lidí se sešlo opět spousta a atmosféra je úžasná.

Dostala jsem pro práci 2 stoly. Připravila jsem si malou výstavku

práci, které dělám doma, a všechen materiál a pomůcky. Než jsem se začala věnovat zájemcům a práci se šustím, rozběhla jsem se zjistit, co se kde tvoří. To bylo různých krásných prací, různých řemeslných technik! Po krátké prohlídce jsem se rychle vrátila ke svým stolům, kde již čekali dospělí i děti.

S dětmi jsem se tentokrát zaměřila na tvorbu ptáčků ze šustí. Postupovali jsme pomalu, pracovala jsem s nimi a každou operaci jsem jim na svém modelu v předstihu ukázala. Vyzkoušeli jsme si i košíčky a stojánky na vajíčka. Dokonce dvě paní si přály dělat panenky ze šustí, což je poměrně těžká disciplína. Pracovaly pomalu a s velkou pečlivostí a k mé velké radosti se jim panenky moc povedly.

Odpoledne jsem už unavená, ale spokojená sbalila materiál a vše potřebné a spolu s dcerou Maruškou a vnoučaty jsme vyjízďely k domovu. Ještě po cestě jsme vzpomínaly na vše, co nás zaujalo. Pokud mi bude zdraví sloužit, ráda přijedu i příště. Velmi oceňuji zájem a organizační práci paní Havrdové a přeji jí mnoho elánu do této záslužné činnosti.

Marie Havránková, Žehušice

DEN MATEK V KOMUNITNÍM CENTRU SV. JILJÍ

Věřím, že mohu psát za všechny maminky, babičky, které se sešly 8. května 2016

v Komunitním centru sv. Jiljí, aby společně oslavily pro nás tak důležitý svátek.

Jarní květiny, sladké i slané dobroty zdobily farní stůl a vítaly oslavenkyně. Pan farář P. Kamil nás vyzval, abychom zavzpomínaly na naše dětství. Každá z nás vyprávěla různé zážitky ze svého mládí, jaké jsme byly jako děti. Všechny jsme se shodly, že každá z nás byla hodná, ale i zlobivá. Často se děvčata chtěla vyrovnat klukovským hrám, ale také musela pomáhat v domácím hospodářství. V současné době nadvlády moderní techniky si dnešní děti již těžko mohou představit hospodářskou práci. Dále jsme si vzájemně prohlíželi fotografie z mládí.

Zábavu si pro nás připravila dcera paní Havrdové, slečna Janka.

Písenně jsme odpovídaly na otázky z běžného života. Nesmělo se opisovat. Uspěly jsme všechny a byla to legrace.

Naše posezení zpříjemnil pan učitel Václav Jozek hrou na klavír. Čas nám příjemně utíkal a ani jsme si nestihly vzpomenout, že nás něco bolí. My starší si vážíme těch mladších, že nás vyslechnou a mají pochopení pro stáří a neduhy s tím spojené.

Úsměv na tváři nám vykouzlilo velké piškotové srdce a kytička, kterou jsme dostaly při odchodu.

Děkujeme farnosti, že na nás tímto milým způsobem myslí a velice si toho vážíme. Za všechny srdečně děkuji.

M. Čezíková

KNĚŽSKÝ FOTBAL ČECHY-MORAVA OPĚT NEROZHODNĚ

Remízou 1:1 skončil fotbalový zápas českých a moravských kněží, který se hrál v úterý 17. května ve Velimi u Kolína. Nerozhodně dopadlo i předchozí měření sil na podzim v Brně-Bosonohách, tentokrát měli mírnou převahu hostitelé z Čech, kteří ale v závěru nedokázali ubránit hubený jednobrankový náskok.

... moravský hráč dostal ideální přihrávku do běhu, unikl českým obráncům a prostřelil brankáře Kamila Vrzala...skóre 1:1 se už nezměnilo.

Příští utkání se odehraje 3. října v Křižanově na Vysočině. Jste srdečně zváni.

zpráva Rádia Proglas

VÍTÁNÍ JARA

V Petrovicích

II byla minulý rok obnovena tradice vynášení

M o r a n y

a vítání jara. V

dubnu jsme se

proto po roce

sešli v kulturním domě v Petrovi-

cích. Zde se konal zábavný program

zejména pro děti, kde bylo možné si

vyrobit velikonoční dekorace

v podobě vajíček, zajíčků a dalších

motivů, dále si zde zájemci mohli

ozdobit perníčky či uplést pomlázku.

Děti si zde mohly také vyrobit malé

Moranky. Akce pokračovala vynáše-

ním Morany. Morana je slaměná

postava oblečená do ženských šatů a

zdobená mašlemi či věncem

z vyfouklých vajíček. Podle starých

zvyků zvýrazňuje Smrt nebo Zimu.

Společně jsme tedy Moranu vynesli

z vesnice za zpěvu obřadních písní a

zvuku řehtaček. Poté jsme ji hodili

do vody v naději, že se zbavujeme

strastí a nepohody zimy a můžeme

se těšit na jaro. Děti také naházely

své malé Moranky a s radostí sledo-

valy, jak jsou unášeny proudem vo-

dy v potoce. K tomu nám ochotně

zazpíval mužský sbor Doodles

z Prahy. K přivolání jara děti ozdo-

bily stuhami březovou větévku

a symbolicky v průvodu jsme přines-

li do vsi jaro.

Věra Kuřetová

obr. namalovala Markétka Královcová

ROK CÍSAŘE KARLA IV. *Karlovo zakladatelské dílo*

Ohromující stavební aktivita Karla IV., která učinila od poloviny 14. století z Českých zemí „Staveniště Evropy“, se neomezovala pouze na založení Nového Města pražského, výstavbu svatovítské katedrály a hradu Karlštejna. Královská parlérovská huť se podílela i na řadě dalších staveb, jejichž iniciátorem a stavebníkem bývala vedle panovníka také šlechta, církev nebo bohatí měšťané.

Bohatí kutnohorští horníci v roce 1388 povolali huť ke stavbě monumentálně zamýšleného chrámu sv. Panny Barbory, kterou řídil už Petrův syn Jan Parlér, ale otec se podílel na vypracování jejího plánu. Není překvapivé, že si technologicky odvážný kostel mohla dovolit Kutná Hora jako středisko těžby stříbra, které před zahájením těžby v mexických a peruánských dolech patřilo k oporám evropského ekonomického a finančního systému. Stavba pokračovala poměrně pomalu, neboť do roku 1401 dospěla nad vrcholky arkád a po krátké přestávce se v roce 1404 započalo se stavbou lodi, jež nebyla

nikdy podle původního plánu realizována.

V letech 1370 - 1380 přikázal Karel IV. huti postavit kapitulní kostel Všem svatých v Praze. Poslední velkou realizací parlérovské huti byla Staroměstská mostecká věž s plastikami Karla IV., jeho syna Václava a českých zemských patronů sv. Vojtěcha, sv. Víta a sv. Zikmunda. I v nově budovaném Novém Městě pražském byly stavěny četné sakrální stavby. Patří k nim především karmelitánský kostel Panny Marie Sněžné z roku 1347, jehož monumentální trojlodí však zůstalo nedokončeno. Pozoruhodný je klášterní kostel Panny Marie a sv. Karla Velikého z roku 1350 na Karlově. Jedním z nejvýznamnějších projektů na území Nového Města byl klášter slovanských benediktýnů v Emauzích postavený v letech 1348 - 1372, jenž je vlastně jedinou stavbou kompletně dokončenou za vlády Karla IV. Z architektonického hlediska jsou významné také novoměstské kostely sv. Štěpána a sv. Jindřicha. Za Karlova panování vznikala celá řada staveb na Vyšehradě, především došlo k přestavbě kolegiátního kostela sv. Petra a Pavla. V jeho trojlodí se objevuje motiv u nás neužívaných mělkých obdélníkových kaplí otevřených do bočních lodí. Od roku 1357 se parlérovská huť podílela na stavbě Karlova mostu.

Také mimo Prahu vznikla řada zajímavých staveb. Roku 1359 se huť podílela na stavbě klášterního kostela ve Zlaté Koruně. Roku 1360

začíná stavět katedrální chór v Kolíně. V Hradci Králové vznikl trojlodní kostel sv. Ducha, podobný farní kostel v Nymburce, dlouhý chór kostela sv. Bartoloměje v Plzni, farní chrám v Chrudimi, Vysokém Mýtě, Rakovníku, Ústí nad Labem a v Tachově. V roce 1351 bylo započato se stavbou kostela v Sázavě. Byl dokončen halový chrám sv. Jakuba v Kutné Hoře založený v roce 1340.

Na Moravě patří k nejpozoruhodnějším klášterní kostel premonstrátů v Dolních Kounicích, svou dispozicí zajímavý klášter kartuziánů v Brně - Králově Poli, v Olomouci křížová chodba dominikánského kláštera a farní kostel sv. Mikuláše ve Znojmě.

U hradní architektury štlhlé a vysoké hlásky vystřídaly mohutné hranolové věže, jež se staly jádrem hradních dispozic například u hradů Okoř, Kost, Lipnice nebo Velhartice. K ochraně zlatých ložisek byl architektem Vítem Hedvábným nad Kašperskými horami vystavěn Kašperk, charakteristický sevřenou dispozicí se dvěma věžemi. Obdobný půdorys má také hrad Radyně, který měl střežit plzeňskou kotlinu od jihu.

Pavel Rückl

KOSTEL, KTERÝ NAVŠTĚVUJEME

Tímto kostelem je děkanský kostel Nanebevzetí P. Marie na náměstí v Zásmukách. Byl postaven v letech 1900-1903 na místě dvou postupně přestavovaných svatyní. Původně zde stál pozdně románský

kostel s gotickými prvky z poloviny 13. století, který byl ukončen na západní straně věží. Do stavby byl včleněn jako sakristie původní románský kostelík. Majitel panství Adam Říčanský roku 1352 kostel přestavěl v gotickém slohu. Byl zde i s rodinou pohřben, jejich náhrobky byly přeneseny do současného kostela. V roce 1679 hrabě Adolf Vratislav ze Šternberka kostel přestavěl v raně barokním slohu, kostel byl opatřen novou věží. Celý kostel, který přestal vyhovovat potřebám církve, byl v roce 1898 až na věž zbořen.

Kostel Nanebevzetí P. Marie, postavený v novorománském slohu podle návrhu architekta J. Krcha, se dochoval do dnešních dnů ve stáří 113 let téměř v původní podobě a nese na sobě stopy svého stáří hlavně na vnějších omítkách a střeše. Interiér zůstal zachován tak, jak jej dílna bratří Bušků ze Sychrova v roce 1904 vyzdobila a osadila. Varhany z téže doby postavila firma bratří Paštiků z Prahy. Na hlavním oltáři je obraz Panny Marie od J. Mathausera. V kostele je vzácná cínová křtitelnice z roku 1687. Z roku 1568 pochází dva zvony ve věži s českými nápisy a erby Ř í č a n s k ý c h z Ř í č a n a Čejků z Olbramovic. U kostela je márnice v klasicistním slohu s obrazem Zvěstování P. Marie a pod márnicí je výklenková barokní kaple z počátku 18. století s obrazem Ukřižování.

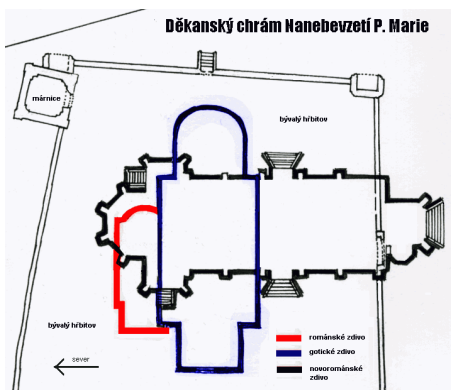
Když jsem se po předchozím

dlouholetém působení na kůru v Suchdole stal varhaníkem v Zásmukách, tak jsem po nějaké době začal sledovat a zapisovat docházku věřících na nedělní pobožnosti. Přehled za deset let, v letech 2005 – 2015, je velmi zajímavý a také radostný, protože při víceméně slabé návštěvnosti (například proti Moravě) je vidět postupný nárůst věřících chodících pravidelně v neděli do kostela. Zajímavostí zůstává fakt, že se zde setkávají věřící z širšího okolí, kteří pravidelně dojíždějí. Místní jsou v počtu dvou až tří vítanou ozdobou. Mírně je počet ovlivněn také mimořádnou návštěvou převážně skautů při jejich aktivitách ve františkánském klášteře. V roce 2005 v celoročním průměru navštěvovalo nedělní mši sv. 14,4 věřících, o rok později to bylo již 16,4 osob, v letech 2007- 2011 se návštěvnost pohybovala kolem 18 lidí (18-18,5). Od roku 2012 návštěvnost plynule narůstala od 19,5 až do 24,6 věřících v roce 2015. Z uvedených čísel máme radost a přítomnost více stejně smýšlejících lidí v kostele je příjemná.

Zajímavý trend je v návštěvnosti vzhledem k pohlaví. Zatímco v prvních letech až do roku 2010 převažovaly ženy, od následujícího roku až do dnešních dnů výrazně převažují muži (žen chodí v průměru 10, mužů 14). Do statistiky nejsou zahrnuty návštěvy půlnočních mší o Vánocích, které pravidelně hodně přesahují sto návštěvníků této bohoslužby. Již jen okrajově zmiňuji, že

slunečné neděle jsme měli během deseti let v rozmezí od 18 do 28 za rok.

Je nutno rovněž uvést, že po dobu 113 leté historie kostela je po celých 50 let jeho správcem v dobách zlých i dobrých P. Václav Nekolný, jenž přes vysoký věk a velké zdravotní potíže sdružuje naši zásmuckou komunitu, které slouží s oddaností a láskou na cestě k Bohu.

MVDr. Jaroslav Morávek

ZACHOVEJME HISTORII I DUCHOVNÍ ŽIVOT VAVŘINCE

Na hlavní cestě vavříneckého hřbitova se výrazně naklání pěkný kamenný pomník s křížem. Z mizejícího nápisu se ještě dá přečíst, že je zde pochován farář zdejší farnosti P. František Matoušek. Působil zde v letech 1874 až 1885, v době, kdy se stavěl novogotický kostel sv. Vavřínce. Právě v příštím roce na podzim budeme slavit sté výročí posvěcení tohoto kostela. Napadlo nás, že bychom se měli při této

příležitosti pokusit pomník kněze - stavitele zachránit před zánikem. I taková nenápadná upomínka historie půvabné obce Vavřinec stojí za záchranu a bylo by škoda, kdyby zmizela.

Podle předběžných jednání s kameníkem p. Švecem budou základní záchranné práce zahrnovat rozebrání pomníku, jeho očistění a řádné usazení. Po vyzdvižení rámu hrobu a zjištění, v jakém stavu se nachází podzemní část, se určí na místě další postup; předběžný odhad ceny rekonstrukce je 10.000,- Kč. Jsme potěšeni vstřícným přístupem starostky OÚ Vavřinec paní Jany Semerádové a příslibem organizační i finanční pomoci obce.

Chceme dát všem, kterým se tato iniciativa jeví jako smysluplná, možnost se na ní dvojitým způsobem podílet:

1/ Finančně – příspěvkem na rekonstrukci hrobu (bude řešeno předem ohlášenou sbírkou).

2/ Zapůjčením historických pramenů – jedná se o jakékoli materiály (obrazové, písemné) související jak se stavbou současného kostela a jeho opravami v průběhu let, tak případně

o materiály zachycující obec před jeho stavbou. Ve Vavřinci totiž stával románský kostel ze 14. století, jehož vzhled bychom rádi dokumentovali. Veškeré zapůjčené materiály budou naskenovány a vráceny.

Jsme rádi, že se ve vavříneckém kostele již téměř sto let setkávají účastníci nedělních mší – v současné době kromě několika obyvatel Vavřince a okolí také chalupáři nebo turisté, pro které je tradiční jedenáctá hodina dobře přístupná. Nejkrásnější oslavou století kostela by bylo trvání těchto bohoslužeb a stále rostoucí účast na nich – vždyť bez živého společenství by byl i takový krásný kostel smutný!

Alena Javůrková, Jana Vachulová
kontakt 739 458 759

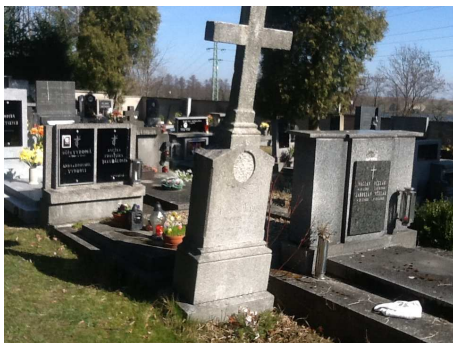
UDĚLENÍ PRVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ

*V neděli 26. června
2016 při poutní slavnosti
sv. Petra a Pavla v kostele
v Dolních Chvatlinách
přijme svátost eucharistie - první
svaté přijímání - Leontin Václav
Řezníček.*

+++

První svaté přijímání je velkým zážitkem nejen pro prvokomunikanta samotného, ale znamená také slavnost pro celou rodinu. Tinek, nejmladší ze sourozenců, nám najednou vyrostl. S radostí z nového, s obavou z neznámého, s moudrostí a zodpovědností devítiletého dítěte se připravuje, roztomile přemítá

o věcech, které nejspíš pochopí v opravdové šíři mnohem později, a hlavně se těší. A my máme možnost prožívat to a těšit se s ním: absolvovat přípravu, čekat před kostelem, až příběhne z první zповědi s tím, že teď už fakt nebude hřešit, krotit ho v radostném očekávání a zařizovat dorty, oblečení a pozvánky, což on sám nepovažuje za až tak důležité. A až bude kněz při slavnosti lámat chléb, my budeme lámat svá srdce a doufat, že ho vychováme dobře pro Boží království. Přejeme všem rodičům, jejichž děti tento rok přijmou Svátostného Spasitele, mnoho radosti a Božího požehnání.

za rodiče maminka Valerie

SYMPÓZIUM ZÁSMUKY 2016

Ve dnech 6. – 11. června 2016 se uskuteční v zasmuckém klášteře umělecké sympóziu na téma Uvnitř i vně. Klášter bude v těchto dnech hostit desítky studentů a pedagogů, zpřístupněn bude každý den od 8:00 do 18:00, bude vítat všechny zájemce o výtvarné umění, tanec, hudbu a historii z řad veřejnosti. Veřejnost je pak zvána především

na pátek 10. června večer od 18:00, kdy bude sympóziu uzavřeno akcí Noc kostelů. Všichni jste srdečně zváni do františkánského kláštera a klášterního kostela Stigmatizace sv. Františka v Zásmukách.

Jája Trojanová

NOC KOSTELŮ 2016

Noc kostelů je každoročně pořádaná akce, která má umožnit široké veřejnosti nezávazné přiblížení se a setkání s křesťanstvím. V jejím rámci jsou ve večerních a nočních hodinách zpřístupněny kostely, ve kterých se zdarma konají koncerty, komentované prohlídky, tematická čtení, modlitby či divadelní představení.

Jsme rádi, že k letošní Noci kostelů, která se bude konat v **pátek 10. června 2016**, se za naši Římskokatolickou farnost Uhlířské Janovice připojilo osm kostelů, což je za dobu konání této akce nejvíce.

Chceme poděkovat všem, ať už z řad farníků, spolků či obcí, kdo připravují v jednotlivých kostelích programy. Prosíme, abyste Noci kostelů věnovali pozornost a podpořili jednotlivá místa svojí účastí.

S mottem: „**ať žádná tma pro tebe není temná**“, vyprošujeme Boží požehnání a radost ze společného díla.

za koordinátory
P. Kamil a Markéta Havrdová

Uhlířské Janovice, kostel sv. Jiljí

16:00 - 16:45 Putování za pokladem Karla IV. - Netradiční hodina dějepisu nejen pro děti.

+++

Uhlířské Janovice, kostel sv. Aloise

17:00 - 17:15 Komentovaná prohlídka zvonice.

17:20 - 17:25 Zvonění k Svatému roku Milosrdenství.

17:30 - 18:15 Mše svatá.

18:30 - 18:50 Komentovaná prohlídka zvonice a kůru.

18:30 - 20:00 Výstava věnovaná účtě k relikviím svatých.

18:50 - 18:55 Zvonění k Svatému roku Milosrdenství.

19:00 - 19:30 Večer díky a chval.

+++

Svatý Jan t. Krsovice, kostel sv. Jana Křtitele

16:00 - 16:45 Otevřený kostel. Výstava historických a současných fotografií ze života kostela a v krajině okolo kostela sv. Jana Křtitele, výstava historické kroniky farnosti a některých dalších pamětných předmětů vážících se ke kostelu a jeho historii.

16:50 - 16:55 Slavnostní zazvonění na velký kostelní zvon.

17:00 - 17:15 Přivítání starostou obce Jaroslavem Doudou a farářem P. Kamilem Vrzalem.

17:15 - 18:00 Stručné seznámení s historií kostela a komentovaná prohlídka zvonice. Přednáší Mgr. Zdeněk Janovský, Ph.D.

18:00 - 19:00 Vybavení kostela vypráví – hra pro děti i dospělé. Hleďte s nápovědou různé zajímavé předměty po kostele a dozvěďte se více o jejich mnohdy dlouhé a zajímavé pouti do našeho kostela.

19:00 - 19:20 Vyložení tajenky hry, přiblížení postavy sv. Jana Křtitele, patrona kostela, a modlitba za naši obec.

19:30 - 22:00 Prostor pro ztišení, modlitbu a třeba zapálení svíčky za Vaše zemřelé.

19:30 - 22:00 Přátelské posezení s jídlem a pitím před kostelem.

+++

Petrovice II., kostel sv. Martina

17:00 Přivítání.

17:00 - 17:05 Vyzvánění zvonů z historické zvonice.

17:00 - 18:45 Individuální prohlídka kostela, výstavka fotografií obce, ukázky z obecní a školní kroniky, možnost zapálení svíčky za své blízké.

18:45 - 19:00 Seznámení s historií kostela a obce.

19:00 - 19:15 Hudební zastavení I.

19:15 - 19:45 Liturgická roucha s výkladem pátera Tomáše Kábele.

19:45 - 20:00 Hudební zastavení II.

20:00 - 20:30 Nad dotazy návštěvníků s páterem Tomášem Kábele.

20:30 - 20:45 Osobní setkání s kně-

zem.

21:00 - 21:20 Hudební zastavení III.

22:00 Ukončení.

Možnost individuální prohlídky kostela v průběhu celého večera.

+++

Skvrňov, kostel sv. Havla

19:00 - 22:00 Volná prohlídka kostela.

19:00 - 22:00 Výstava prací dětí z MŠ Vavřinec.

19:00 - 19:25 Vystoupení dětí z MŠ Vavřinec.

19:30 - 20:00 Komentovaná prohlídka kostela.

+++

Horní Kruty, kostel sv. Václava

19:30 - 21:30 Kostel otevřen. Výstava obrázků dětí.

19:30 - 20:15 Zahájení a pár slov o historii kostela. Netradiční koncert místního sboru.

20:30 - 21:15 Slovo o historii kostela. Koncert místního sboru.

+++

Jindice, kostel sv. Václava

16:00 - 16:10 Zazvonění.

16:10 - 21:30 Prohlídka kostela, výstava fotografií drobných sakrálních památek regionu.

17:00 Koncert žáků ZUŠ Uhlířské Janovice.

21:00 - 22:30 Večerní čtení ze svatováclavských legend.

+++

Zásmuky, kostel Stigmatizace sv. Františka

17:30 - 24:00 Zpřístupnění kláštera a kostela.

18:00 - 20:00 Prohlídka výstavy

výtvarných prací z uměleckého sympózia.

18:00 - 20:00 Projdi si vše sám - individuální prohlídka kláštera, kostela, zahrady.

20:00 - 24:00 Každou celou hodinu komentovaná prohlídka kněžských liturgických oděvů v kostele.

20:00 - 24:00 Posezení v klášteře při svíčkách v chodbách kláštera, ochutnávka františkánského občerstvení v klášterní kavárně, poslech hudby v klášterních chodbách.

23:00 - 23:30 Možnost rozsvícení svíčky za své blízké.

23:30 - 24:00 Duchovní promluva v kostele a zakončení Noci kostelů.

POZVÁNKA NA FARNÍ DEN

Milí farníci zblízka i zdáli a všichni ostatní jakkoliv spříznění. Přijměte srdečné pozvání na již tradiční farní den, který bude tentokrát probíhat v neděli 19. 6. od 15 h opět na zahradě Komunitního centra sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích.

Bude to skvělá příležitost potkat se, popovídat, zavzpomínat, zazpívat si. O dobré jídlo i pití bude postaráno, ale určitě je vítáno, přinesejte - li něco sladkého, doma upečeného ke společnému stolu. Postaráno bude i o hrátky pro děti, tak je rozhodně přiveďte s sebou.

Těšíme se na setkání a koho po cestě potkáte pozvěte.

P. Kamil, Markéta Havrdová

ROZPIS POUTNÍCH SLAVNOSTÍ A VÝROČÍ POSVĚCENÍ		
KRISOVICE	sv. Jana Křtitele	SO 25. 6 v 15:00
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	sv. Aloise	NE 26. 6. v 8:00
ČESTÍN	sv. Petra a Pavla	NE 26. 6. v 10:00
DOLNÍ CHVATLINY	sv. Petra a Pavla	NE 26. 6. v 15:00
SUDĚJOV	sv. Anny	ÚT 26. 7. v 10:00 SO 30. 7. v 10:00 NE 31. 7. v 8:30 v 10:30
ZÁSMUKY	Stigmatizace sv. Františka	NE 6. 8. v 9:30
VAVŘINEC	sv. Vavřinec	NE 14. 8. v 11:00
RAŠOVICE	Nanebevzetí Panny Marie	SO 20. 8. v 18:00
ZÁSMUKY	Nanebevzetí Panny Marie	NE 21. 8. v 9:30
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	sv. Jiljí	NE 28. 8. v 8:00
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	sv. Aloise	NE 4. 9. v 8:00
KOŠICE	Narození Panny Marie	NE 4. 9. ve 12:00
DOLNÍ CHVATLINY	sv. Petra a Pavla	NE 4. 9. v 15:00
ZÁSMUKY	kaple Panny Marie v Lipkách	NE 11. 9. v 9:30
ČESTÍN	sv. Petra a Pavla	NE 11. 9. v 10:00

Vydáno: 4. 6. 2016 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
 www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Kamil Vrzal, farář - mob: 728 775 536,
 P. Jaroslav Miškovský, farní vikář - mob: 733 741 874
 P. Václav Nekolný, výpomocný duchovní - tel: 321 796 177, Zásmuky
 Bc. Markéta Havrdová, pastorační asistentka - mob: 777 603 020

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 20. 8. 2016

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.